

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM
Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

சித்தர் பாடல்களில் சமய ஏற்பு - எதிர்ப்பு நிலைகள்

ஆய்வாளர்

ஜெ. கௌரி ஆனந்த்
பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
சர். ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம்
தமிழ் உயராய்வுமையம்
அரசர் கல்லூரி
திருவையாறு – 613204, தஞ்சாவூர்.

நெறியாளர்

முனைவர் சு. இரவிச்சந்திரன்
ஆய்வுநெறியாளர்
சர். ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம்
தமிழ் உயராய்வுமையம்
அரசர் கல்லூரி
திருவையாறு – 613204, தஞ்சாவூர்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித சமூகத்தில் அச்சத்தின் காரணமாகவே கடவுள் நம்பிக்கையும் அதன் ஊடாகச் சடங்குகளும் சமயங்களும் பிறந்தன என்பது மானிட வியலாளரின் கூற்றாகும். அந்த வகையில் சித்தர்கள் என்ற பிரிவினரும் அச்சத்தின் காரணமாகவே தோன்றினர். சித்தர்களின் அச்சம் என்பது சாதி, மத வேறுபாட்டாலும், சமய நம்பிக்கையாலும் இந்தச் சமூகம் அழிந்து விடுமோ என்ற அச்சமேயாகும். சித்தர்களின் பாடல்களை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது அவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தினரைப் போலக் காணப்படினும் வைதீகம், வழிபாட்டுச் சடங்கு ஆகியவைகளுக்கு எதிராகக் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். வைதீக மதக் கொள்கைகள் பலவற்றைத் தாக்குகின்றனர். சித்தர்கள் சமயத்திற்கு எதிரானவர்கள் என்று அறிஞர்கள் பலரும் சித்தர்களும் கூறியுள்ள பொழுதும் சமயத்திற்கு ஆதரவாகவும் கருத்துக்கள் காணப்படுதலை அவர்கள்தம் பாடல்கள் வழியே காணமுடிகின்றது.

முன்னுரை

இலக்கியம் மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிப் பலிப்பதன்றி தத்துவக் கருத்துக்களை மக்களிடம் பரப்பும் ஊடகமாகவும் திகழ்கிறது. உலகாயதம், வேதம், ஆசிவகம் சமணம், பவுத்தம், வைசேஷிகம், சாங்கியம், நியாயம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. உலகாயதம், சைவம், வைணவம் ஆகியவை தென்னிந்தியத் தத்துவத்தில் முதன்மையானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வரிசையில் தமிழகத்தில் சித்தர் தத்துவம் சைவம் மற்றும் வைணவம் இரண்டிற்கும் ஏற்பட்ட முரண்பட்ட நிலையில் தமிழகத்தில் தோன்றித் தனித்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சைவம், வைணவம் ஆகிய தத்துவச் சிந்தனைகள் தனக்கான சைவம் மற்றும் வைணவ இலக்கியங்கள் உருவாக்கிக்கொண்டது போல் சித்தர் தத்துவச் சிந்தனைகளுக்கும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த சில சித்தர்கள் தங்கள் காலத்தில் நிலவி வந்த சமூகக் கட்டமைப்பினை மாற்றுவதற்குச் சாதகமான கருத்துக்களையும் பதிவு செய்துள்ளனர். சித்தர் பாடல்களில் பெரும்பான்மை தத்துவப்பொருளில் அமைந்திருந்தாலும் தமிழ்ச் சமூக இயல்புகள் ஆங்காங்கே பதிவாகியுள்ளன. அவை சமயச் சார்பும் சமய நிலைக்கு மாறான கருத்தாக்கம் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது அதனை வெளிப்படுத்து விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இவ்வாய்வுக்கட்டுரை விளக்கமுறை ஆய்வும் பகுப்பு முறை ஆய்வும் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது.

சித்தர்கள் வாழ்வும் வரலாறும்

சித்தர் என்னும் சொல்லுக்குத் தமிழ்ப்பேரகராதியில் (*Tamil Lexicon (TL)*) பதினெண்கணத்துள் ஒரு சாரார், பூரண அருளை அடைந்தோர், அஷ்டமாசித்தி அடைந்தோர் (ஏறுயர்த் தோர் சித்தராய் விளையாடிய செயல் திருவிளையாடற் புராணம் எல்லாம் வல்ல) எனக் குறிப்பிடுகிறது (*TL.p. 1410*). சித்தம் எனும் சொல்லுக்கு முடிவான மனக்கொள்கை என்றும், சித்தன் என்னும் சொல்லுக்குச் சித்தி பெற்றோன், முருகக் கடவுள் என்றும் இச்சொல் முறையே பரிபாடல் (20:47), திருமுருகாற்றுப்படை (அடி.எண்-176) ஆகியவற்றில் பயின்று வந்துள்ளதைத் தமிழ்ப்பேரகராதி சுட்டுகிறது (*TL.p. 1411*). சித்தி என்னும் சொல்லுக்கு மெய்யறிதல், வெற்றி, காரியம் கை கூடல், மோட்சம், அஷ்டமா சித்தி (*Supernatural power*) என்னும் பல பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (*TL.p. 1412*) *Tamil lexicon, voll, 3*) ப.1410-1412. சித்தர் என்னும் சொல்லுக்குத் தமிழ்ப் பேரகராதியில் கொடுக்கப்பட்ட பொருள்களில் வரலாற்று நிலையில் சித்தி பெற்றவர்கள், அருள் பெற்றவர்கள் என்பது மிக நெருக்கமாகப் பொருந்தி வருகின்றன. (மு.அருணாசலம், 2005, 290) சித்தர் என்னும் சொல்லோடு தொடர்புடைய சித்து என்னும் சொல்லுக்கு மாயவித்தை, இரசவாதிகள் எனத் தமிழ்ப்பேரகராதி பொருள் கொடுத்துள்ளது. இவற்றின் அடிப்படையில் சித்தர் என்னும் சொல் சித்திகள் கைவரப்பெற்றவர்கள் என்றும், முடிவான கொள்கையை உடையோர்கள் என்றும் வரையறுக்கலாம். தொல்காப்பியத்தில் வரும் அறிவன், கணியன் ஆகிய பெயர்கள் சித்தர்களைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் / நெறியில் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும் (தொல். புறத்.16:4,5) இந்நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் தரும் விளக்கங்கள் மேற்காட்டப் பட்ட கருத்திற்கு வலுசேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளன. (டி.என். கணபதி, 2005,) கிடைக்கின்ற தரவுகளின் அடிப்படையில் திருமூலரின் திருமந்திரம் காலத்தால் முற்பட்ட சித்தர் இலக்கியமாகும். சித்தர் என்னும்

சொல் திருமந்திரத்தில் முதன்முதலில் கையாளப்பட்டுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து தேவாரம், திருவாசகம் ஆகிய நூல்களில் சித்தர் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற வழக்காறுகளான பழமொழியிலும் தமிழக ஊர்ப்பெயர்களிலும் (சித்தர்க்காடு) சித்தர் என்னும் சொல்வழக்குப் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. சித்தர்கள் யோகப் பயிற்சியில் நாட்டமுடையவர்கள், சமய, சமூக வாழ்வில் மரபாய் ஊன்றியிருந்த கண்மூடித்தனமான பழக்கவழக்கங்களைத் தம் பாடல்களில் சாடியிருக்கிறார்கள் (கைலாசபதி 1969:186-187)

தமிழகத்தில் சித்தர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்போது பதினெண் சித்தர் எனக் குறிப்பிடுவது மரபு. “சீர் பெற்றோர் பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே” எனக் கருவூரார் பாடலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் தமிழகத்தில் பல சித்தர்கள் காணப்படுகின்றனர். போகர், புலிப்பாணி ஆகிய சித்தர்கள் சீன தேசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற கருத்தும் உண்டு. சித்தர்களிடம் வடநாடு, தென்னாடு என்ற வேற்றுமை இல்லை. வான்மீகர், தன்வந்திரி, பதஞ்சலி, அகத்தியர், திருமூலர், கோரக்கர் போன்ற சித்தர்கள் வடநாட்டினராலும் தென்னாட்டினராலும் போற்றப் படுகின்றனர். கி.பி.5 மற்றும் 6ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் திருமூலர் முற்காலச் சித்தர் என வழங்கப்படுகிறார். திருமூலருக்குப் பின் 800 முதல் 900 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் தோன்றிய சித்தர்கள் பிற்காலச் சித்தர்கள் என்னும் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றனர்.

தமிழியல் சார்ந்த அறிஞர்கள் சித்தர்கள் பற்றி ஆய்வினை மேற்கொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். அவற்றுள் தெ.பொ.மீ, க.கைலாசபதி, ஆ.வேலுப்பிள்ளை, கமில் சுவளபில், ஆ.சிவசுப்பிர மணியன், ச.மாடசாமி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் ஆவர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை சித்தர்கள் பற்றிய வரையறை சற்றுக் கூர்ந்து நோக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். இவ்வரையறையை உணராத சித்தர் பாடல்களை எளிதில் வரையறுக்க இயலாது. “ஒரு குறிப்பிட்ட விலங்கு, தாவரம் (அல்லது குலக்குறி), இயற்கைப்பொருள், ஆவி, முன்னோர், முனிவர், தெய்வம் ஆகியவற்றில் எந்த ஒன்றின் ஆற்றல்கள் மீதும் கொண்டுள்ள அனைத்து வகையான நம்பிக்கைகளும், சடங்குகளுமே வழிபாட்டு மரபாகும். (*cult*) தெய்வீக அருளைப் பெற்ற மன்னர்கள் (*divine kings*) மழை தருவிப்பவர்கள், புனிதத் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் தனித்த வழிபாட்டு மரபினை ஏற்படுத்துவர்” (பக்தவத்சல பாரதி 2002:215). என்னும் கருத்தினுள் சித்தர் மரபினையும் உள்ளடக்கலாம். பிற்காலச் சித்தர்கள் தோன்றிய காலப்பகுதி கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமாகும். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு வரை பக்தி இயக்கம் நிலைபெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து இஸ்லாமியப் படையெடுப்பின் விளைவாகத் தென்னிந்தியாவின் சமூகமும் அரசியலும் வீழ்ச்சியடைந்து இருந்தன. தமிழகத்திலும் அரசியல் மற்றும் சமூகமரபுகளும் சீர் குலைந்து இருந்தன என்பதை வரலாறு சுட்டியுள்ளது. பிற்காலச் சித்தர்கள் இவ்வகையான காலச் சூழலில் தோன்றி சமூக ஏற்றத்தாழ்வுக்கும் மூடநம்பிக்கைக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுத்துள்ளனர். இந்தப் பின்புலத்தோடு பிற்காலச் சித்தர் பாடல்களைப் பார்க்கிறபோது “இவர்கள் இஸ்லாமியப் படையெடுப்பை ஒட்டிய காலத்தில் அல்லது, அதன் பின்னரே தோன்றியுள்ளனர் என்பது சிவவாக்கியர் பாடலில் வரும் குலாம் என்னும் உருது சொல் உறுதிப்படுத்துகிறது” (அருணாச்சலம் 14 நூ. 2005: 292). “இக்காலப்பகுதியில் சித்தர்களின் குரல் ஒங்கி ஒலித்த காலம் ஆகும். எனவே, இக்காலப் பகுதியைச் சித்தர்காலம் என வழங்கக் காணலாம்” (மாடசாமி 2004:16) என்பர்.

சமயம் தொடர்பான கருத்துக்கள்

சித்தர்கள் தாம் சார்ந்த சமயத்தின் மீது பற்றும் பிற சமயங்கள் மீது வெறுப்பும் காட்டக்கூடியவர்களாக இருந்துள்ளதை பாடல்கள் வழியாக காணமுடிகிறது. சமயத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டு ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு காட்டினாலே இறைவனை அடையலாம்,

“ எள்ளளவும் அன்பகத்தில் இல்லாதார் முக்தி
எய்துவதும் தொல்லுலகில் இல்லை ” (பாம்.சித்.பா- 89)

என்ற பாடலில் பாம்பாட்டிச்சித்தர் அன்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

இவருடைய பல பாடல்கள் யோக நெறி, பக்தி நெறி, புறப்பூசை போன்றவற்றைப் பழிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. சித்த நெறியினர் காயகற்பம் (உடலினை உறுதியாக்கி, முதுமை வாராமல் தடுக்கும் சித்தவைத்திய மருந்து) தேடி அலைய வேண்டியதில்லை என்பதை,

“மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும் மெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி – குதம்பாய்” (குதம்பைச் சித்தர், பாடல் எண் : 2

பதினென் சித்தர்களில் ஒருவர் போகர் என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். இவர்தம் இயற்பெயர் போகநாதன் இவர்தம் பாடல்களில் போகநாதன், போகரிஷி எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்கிறார். இவர் சமயம் சார்ந்த பாடல்களில் புராணக்கருத்துக்களும் வழிபாட்டு மரபுகளும் காணப்படுகின்றது.

“தயானிதியாம் சிவனுமணக் கோல மாகி

நந்துமேதான் நவரத்தி னபீடத்தன்னில்” (போகர் ஏழாயிரம் பாடல் எண்: 2933)

மேற்கண்ட பாடலில் போகர், சிவன் மற்றும் பார்வதியின் திருமணத்தைத் தேவர்கள் மற்றும் பூதகணங்கள் முன்னிலையில் பிரம்மதேவன் நடத்தி வைத்தார் என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது. இந்தக் குறிப்புகள் இதற்கு முன்பு வேறு எந்தச் சித்தர் பாடல்களிலும் காணப்படவில்லை. போகரே முதன் முதலாக இக்கதையைக் கூறியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

“கூறுவேன் புலிப்பாணி மன்னாகேளு

கொற்றவனார் காலங்கி சொன்ன நீதி

பேறுடைய வையகத்தின் ஸ்தலங்களெல்லாம்

பேர் வகுத்துச் சீர்வகுத்துப் பிரித்துச் சொன்னார்” (போகர் .பா. எண்: 6910)

தன்னுடைய குருநாதர் காலாங்கிநாதர் 1008 புண்ணிய சிவ ஆலயங்களின் பெயரினைப் போகருக்குக் கூறியதாகவும், போகர் தன் சீடன் புலிப்பாணிச் சித்தனுக்கு 1008 சிவாலயங்களில் பெருமையினைக் கூறுவதாகவும் இப்பாடல் அமைகின்றது.

சமய மறுப்பு நிலை

சமயங்களில் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்களை மறுத்தும் எதிர்த்தும் கூறுகின்ற போக்கினை சித்தர் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது. திருமாலின் 10 அவதாரங்களான மச்சம், கூர்மம், வராகம், நாசிம்மம், வாமனன், பரசுராமன், இராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி என்ற 10 அவதாரங்களும் சித்தர்களேயாகும். அவர்கள் கடவுள் இல்லை என்றும் அவர்களின் பெயர்களை மச்சரிஷி, கூர்மரிஷி, வராகரிஷி, வாமரிஷி, பரசுராமரிஷி, பலராமரிஷி, ராமரிஷி, கலிக ரிஷி, பௌத்த ரிஷி எனவும் போகர் கூறுவதாகப் போகர் ஏழாயிரத்தில் பாடல் உள்ளது.

“பாத்தாரே நரசிங்க ரிஷியார் தம்மைப்

பட்சமுடன் காலங்கி காணும் போது

தீர்த்தமுடன் ரிஷியாரின் தவசின் வேடம்

திரேகமெல்லாச் சிம்மத்தின் ரூபமாகும்.
நேர்த்தியுள்ள வர்ணமது தங்கவர்ணம்
நேர்மையுடன் வையகத்தில் இருந்த சித்து
ஆர்த்ததொரு திருமுகம் மனிதரூபம்
அப்பனே தவநிலையை அறித்திட்டாரே" (பாடல் : 6881)

சித்தர்கள் சிவனைத் தங்கள் இறைவனாக எண்ணி வழிபடுகின்றனர் என்பது சைவ சமயத்தாரின் கருத்தாகும். திருமாவின் 10 அவதாரங்களும் சித்தர்களே எனக் கூறுவதன் மூலம் திருமாலைச் சைவசமயத்துள் ஒருவராகச் சித்தரிக்க முயற்சிப்பதற்கு என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. சித்தர்களின் கடவுள் சிவன் எனவே திருமாவின் 10 அவதாரங்களும் சித்தர்கள் எனில் சிவனே அவர்களுக்கும் கடவுள். எனவே சிவனே பெரியவன். திருமால் அவனை வழிபடும் பலருள் ஒருவன் என்பதனை மக்கள் மனத்தில் மறைமுகமாகப் பதியவைக்க இத்தகைய பாடலை எழுதியுள்ளாரா? என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. மேலும் ஒருபாடல் திருமாலைப் பற்றிப் போகர் எழுதியதாகப் போகர் ஏழாயிரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“கோடியாம் இன்னமொரு கூத்து கேளீர்
கூறுகின்ற மானிடர்கள் அறிய என்று
நாடியே கிருஷ்ணாவ தாரன் அப்பா
நலமான துவாரகையில் பிறந்தார் கண்டிர்
தேடிலே லோகத்து மங்கைமாரை
தேற்றமுடன் சிறையது தானெடுத்தார்”(பாடல் : 3523)

திருமால் கிருஷ்ண அவதாரம் எடுத்து துவாரகையில் பிறந்து அங்கு வாழ்ந்த பல பெண்களின் தொடர்பினையும் கொண்டவர். இறுதிக்காலத்தில் பல பழிபாவங்களுக்கு ஆளாகி இறந்துபோனார் என்று போகர் கூறுவதாகப் பாடல் ஒன்றுள்ளது. சித்தர்கள் உருவ வழிபாட்டையும், புராணக் கதைகளையும் ஏற்காதவர் என்பதால் இவ்வாறு எழுதியிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றினாலும் உண்மையில் இது திருமாலைக் கடவுளாக வழிபடும் மரபினரை அல்லது அவர்கள் பின்பற்றும் சமயத்தை அழிக்க பிற சமயத்தார் செய்த செயலாகவே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நாம் கடவுள் என்று வணங்கும் ஒன்றைச் சித்தர்கள் கடவுளாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படி இருக்கையில் போகர் பாடல்களில் சிவனை உயர்த்தியும் திருமாலைத் தாழ்த்தியும் பாடியிருப்பது நம்மை சித்திக்க வைக்கின்றது.

சித்தர்களின் சாதி, சமய, உருவ வழிபாடு எதிர்ப்பு நிலை

சித்தர்கள் சமயச்சார்போடு திகழ்ந்தவர்கள் என்றாலும் சமயத்திற்கு எதிரானக் கருத்துக்களையும் கொண்டவராக இருந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. சிவவாக்கியர் பாடல்களில் இத்தகைய கருத்துக்களை அதிகம் காணமுடிகின்றது. "நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே"(சிவவாக்கியர்பாடல் எண்.513) "பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா" (சிவவாக்கியர்பாடல் எண்.33) "கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவது ஏதடா" (சிவவாக்கியர் பாடல் எண்:34) "கண்டகோயில் தெய்வம் என்று கையெடுப்பதில்லையே" (சிவவாக்கியர் பாடல் எண்: 257) "நாட்டுக்கொரு கோயிற்கட்டி நாளும் பூசித்தோ (பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல் எண் .94) இது போன்று எண்ணந்த பாடல்கள் மூலம் சித்தர்கள் தங்கள் சாதி, சமய, எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

முடிவுரை

சித்தர்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு பெயர்களில் வாழ்ந்தாலும், உருவ வழிபாடு, சடங்குமுறைகள், சாதி, மூடபழக்கவழக்கங்கள் எதிர்ப்பு முதலியவற்றை ஒருமித்த கருத்துடையவராக இவர்கள் விளங்குகின்றனர். சித்தர்கள் மனித நேயத்தினை மட்டுமே முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள் என்பது அவர்கள் பாடல்கள் வழியாக அறியமுடிகிறது. போகர் சித்தர் திருமாலை எதிர்ப்பவராகவும் சிவனைப் போற்றுவவராகவும் என இருவேறுபட்ட மனநிலையில் இருப்பதற்கு பிற சமயங்களின் தாக்கம் இருக்குமோ என்கிற எண்ணத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அருணாசலம், மு. 2005, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, (14, 15, 16ஆம் நூற்றாண்டு) சென்னை -14 தி பார்க்கர்.
2. கணபதி, டி. என். 2004, தமிழ்ச் சித்தர் மரபு, சென்னை -83, ரவி பப்ளிகேஷன்ஸ்.
3. கைலாசபதி, கலாநிதி க. 1969, ஒப்பியல் இலக்கியம், சென்னை, பாரி, நிலையம்.
4. பக்தவத்சல பாரதி, 2002, தமிழர் மானிடவியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம்-1.
5. மாடசாமி, ச. 2004, பாம்பாட்டிச்சித்தர், அருவி பதிப்பகம் மதுரை -3.
6. மெய்யப்பன், ச., 2006, சித்தர் பாடல்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
7. மோகன் ஆர்.சி.(ப. ஆ) போகர் ஏழாயிரம் தாமரை நூலகம் சென்னை 26.
8. Tamil lexicon, university of Madras, 1982.